

KAMIONIMA IH GOLE VOZILI U JASENOVAC I OD NJIH PRAVILI SRBE I ŽIDOVE

Partizani su kamionima iz sabirnih logora Kanala i Maksimira, vodili gole zarobljenike u Jasenovac, i od njih pravili Srbe i Židove. Na autobusnom kolodvoru su bila najmasovnija smaknuća. Noću su ih svlačili ili gole i vezali, 4 barake su bile pune stjenica. U noći, iz baraka ih su dotjerali, i stjenice im meku. Morao sam van. Žene su dolazile i gledale kroz žicu i donosile pakete, ali u baraku br.1 ne. Slušao sam strašne jauke. Ratko Zvrko, pjesnik i Krmpotić prof. gimnazije su bili sa mnom. Svi koji su proglašeni suradnicima su išli tamo. Od 30 prozvanih, četvorica su bila puštena, a ostali odvedeni. Sa 17 godina spao sam na 36 kg. Mama je pala u nesvijest kada me je prepoznala. Uspjeh ćemo ako bude presudno strijeljanje, a ne vješanje. Tako je govorio odvjetnik. Moj prvi susret s partizanima izgledao je ovako. Skidaj se. Izgalamio se na mene jedan od njih. Šutio sam, jer nisam razumio tu srpsku riječ. Naredio mi je da svu odijela lijepo odijelo, koje sam kao pitomac u osnovne škole imao na sebi.

Ovo je samo dio izjava, koje sam ovih dana zabilježio na Zagrebačkoj gori. Ratni veterani iz udruge Hrvatski domobran, koji su se igrom sudbine provukli kroz iglene uši Bleiburškog pakla, ve tradicionalno, jedanput godišnje, uz molitvu i paljenje svijeća a poklone se sljemenskim i podsljemenskim žrtvama, kojima su napuštene silne, uglavnom, još neobilježene grobnice. (Pogledati, Milan Marušić , knjiga, i Zoran Božić , feljton Hrvatsko Slovo.)

Glavni nositelj tog zločina kog projekta je bila zloglasna 6-a lica, koja je u nebranjenoj Zagreb upala 8.svibnja 1945.godine, zajedno s ostalim, njoj sličnim, jugobrigadama, čiji zapovjednici su 100 % Srbi i Crnogorci, koji su Zagreb oslobodili od Zagreba i hrvatstva u njemu. Koja Popovi, Peko Dapčevići, Ljubo Vučković, Radovan Vukanović, Milutin Morača, Mijalko Todorović, Blažo Lompar, Radojica Nenezić i oko Jovanić. (Enciklopedija Jugoslavije)

Zaslužnike za osvajanje Zagreba, je ve 10.5.1945. u Beogradu (Tanjug) pohvalio njihov jugozapovjednik.

ak i federalni 10-i Zagreba ki korpus, koji je u svom sastavu imao srpsku brigadu "Nikola Demonja" im je bio previše hrvatski pa ga nisu odmah pustili u Zagreb. Pustili su ga par dana kasnije, i odmah ga utopili u srpske okupacijske brigade. Nove odore u koje su ih obukli Englezi, i u kojim odorama su vjerovali da i oni nešto zna e, su zadržali na sebi. U mnoge stvari se nisu smjeli miješati. Ne treba nama ustaška pomo . Rekli bi im opan ari Ko e Popovi a. (Iz knjige sje anja Ivana Šibla politi kog komesara 10.zagreba kog korpusa.) isti Šibl je kasnije, razo aran, izjavio:

"PROŠLOSTI SE STIDIM, SADAŠNJOST MI JE STRAŠNA A BUDU NOST NEIZVJESNA".

Ne želim ja spominjati svoje ime, i puno pri ati. Jednostavno ne smijem, jer u mojoj zgradi ima još uvijek živih partizana oke Jovani a iz šeste li ke. Mogu me upucati na sred stubišta. Ipak mi je, vezano uz Šiblovu knjigu, pisanu 1950.godine, Zagreba ka oblast u NOB-i, koju sam imao u rukama, ispri ao doga aj u vezi prelaska dijela domobrana u partizane 1944. godine. Kapetan stare jugoslavenske vojske gospodin Eder, 1941.godine., postaje u Požegi zapovjednik domobranske jedinice, da bi 1944.godine., kompletnu jedinicu sa teškim naoružanjem odveo u Kutjevo, da se bori protiv partizana, gdje im se svjesno predao. Partizani su novo pridošle domobrane gurnuli u prve redove, u borbu protiv ustaša, a zapovjednik Eder se izborio za mjesto nastavnika na vojnoj akademiji u Beogradu, odakle ga je, ipak jednoga dana, pošto je prepoznat ili iskorišten pojela no . I na kraju, ovoj tužnoj pri i dodajmo i dva ženska lika. Dvije dame, Jovanka Budisavljevi i Žuži Jelinek su tih dana sa spomenutom zloglasnom šestom li kom dospjele u Zagreb. I pored poziva i sa najve ih vrhova, Jovanka se nije željela, po stare dane vratiti u Hrvatsku, jer joj je njezina trobojka toliko mrska. Joža, molim te odmah reaguj na onaj šovinizam. Pogledaj, eno tamo na onoj brodici. Ama gusko jedna, ta crveno bijelo plava zastavica je nizozemska a ne Hrvatska. Odgovorio joj je on. (Iz notesa novinarskog izvjestitelja s Brijuna.) Žuži Jelinek se odnekuda s mora, navodno s okom Jovani em vratila u svoj Zagreb. Ona kao spisateljica, na prvi pogled djeluje simpati no, jako je štetna za Hrvatsku obitelj, a napad na obitelj je napad na Hrvatsku. Drage supruge, obavezno na ite ljubavnika, samo pazite da se to ne dozna. Savjetuje ona tako hrvatske majke. Pa bi od nje bilo pošteno da javno iznese svoja sje anja; i lijepa i ružna na svoga zapovjednika iz 1945.godine.

Uredništvo/komunistickizlocini.net